

שהכניסה גרם דרבי אלעזר שהכניסה לאחר ששחטה בחוץ קלטוה מחילות לכל דבר גרם במסכת מעילה (דף ג.) אלמא אף קדשים ששחטו בזמנה קטנה שהקריב בגדולה כל דין זמנה גדולה טובא בהן ושמתעין מינה נמי דשענת היתר זמנה נמי לא נשחטה דין גדולה מהלכתא [ב]ושתיהן הלשונות דרמי בר הוראה אור

אכל בספרים ישימי גרסינן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן אם עלו לא ירדו ואיבעיא להו ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו רב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה כו' וימירי במשלה בהן האור להכי לכו' אם עלו לא ירדו ובריש מעילה (דף ג:) דלמחר רבה אם עלו ירדו מיירי בלא משלה בהן האור

עין משפט גר מצוה לא א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה א' לב ב מיי' פ"ג מהלכות פסח' הלכה ז

מעילה ב.

[ג] הכי מסתמא הו' גירסא כ"ה וי' כ"ה גירסא אחרת [ז]

ז"ל מחכת מעילה וה"ל כנ"ס מעילה וה"ל גרסי' הכי לאו היינו כו' מועלין בה ולא אמרי' כ"מ ה' דמקטין דמי וזהו ל"ה קדשים שמתו דלאו מירי מעילה דמחכת במסכת מעילה ואיבעיא להו עלו כו' ז"ל

מעילה ב. ע"ן מוסטוס לעיל ד. ד"ס כ"ה טו' מורח

לא לא שנת' ט' ז"ל

ז"ל גלגלון רחשון ומיבעיא ליה כו' וז"ל אכל לגלגלון רחשון ז"ל

לפי ג' רש"י ז"ל רב אמר כשרה ושחטל אמר פסלה

ט' רש"י

ז"ל והכא לאו כו' ז"ל

ז"ל היתה רבה רבי אלעזר

הגהרות הב"ח (ה) גמ' ואיבעיא להו פלו מהו שירדו רבה אמר: (ב) שם אכל הוה ונתר ועמא: (ג) רש"י ד"ס היולא ישרף וכו' הא אם היתה הוהא פנימה רחוי':

ז"ל כשיי ז"ל

שהבניסה לפניו והוציאה לחי'מהו מי אמרי' כיון דעייילא קלמא לה מחיצתא או דלמא כיון דהדר הדר [א] לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף דתנן **קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן [ב] (*יאם עלו לא ירדו) *ואיבעיא להו [ג] (ה) *ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו ורב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף תיבעי לרבה עד כאן לא קאמר רבה אלא במזבח [ד] דחוי ליה מקדש דלא חוי לא מקדש אבל מחיצה אע"ג דלא חוי ליה קלמא או דלמא [ה] אפי' לרב יוסף עד כאן לא קאמר רב יוסף החם אלא דחד מקום הוא אבל הכא דתרי מקומות נינהו לא או דלמא לא שנתא תיקו [ו] מילחא דפשיטא ליה לרבה בחד גיסא ולרב יוסף בחד גיסא מיבעי ליה לרבי ינאי דבעי רבי ינאי אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח וירדו מהו [ז] הויכא דלא משלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דמשלה בהן האור מאי תיקו איתמר שחיטת לילה בכמת יחיד רב ושמואל *חד אמר כשרה וחד אמר פסולה וקא מיפלגי בדרבי אלעזר דרבי אלעזר רמי קראי אהרדי כתיב וי'יאמר בברתם גלו אלי היוםאבן גדולה וכתיב וי'יאמר שאול פוצו בעם ואמרתם להם הנישו אלי איש איש ישורו ואיש [ח] ישורו ושחמתם בזה ואבלתם ולא תחטאו לה' לאכול על הדם ויגישו כל העם איש ישורו בידו הלילה וישחטו שם מר משני כאן בחולין כאן בקדשים ומר משני כאן בקדשי במה גדולה כאן בקדשי

במה קמנה איתמר עולת במת יחיד רב אמר אין מעונה הפשט וניתוח ורבי יוחנן אמר מעונה הפשט וניתוח וקא מיפלגי בדר' הגלילי *דתניא ר"ה הגלילי אומר *עולה שהקריבו ישראל במדבר אין מעונה הפשט וניתוח שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך מר סבר מאהל מועד ואילך לא שנתא במה גדולה ולא שנתא במה קמנה ומר סבר בכמה גדולה אין בכמה קמנה לא תניא כותיה דרבי יוחנן דברים שביין במה גדולה לבמה קמנה *קרן וכבש ויסוד וריבוע בכמה גדולה ואין כבוד וכנו בכמה גדולה ואין כבוד וכנו בכמה קמנה חוה ושוק בכמה גדולה ואין חוה ושוק בכמה קמנה דברים ששוותה במה גדולה לבמה קמנה שחיטה בכמה גדולה וקמנה הפשט וניתוח בגדולה וקמנה דם מתיר ומפג' בגדולה וקמנה מומין וממבגדולה וקמנה: אבל [י] (ג) נותר והזמן והטמא שוין בזה ובוהו: ת"י מנין לעשות זמן בכמה קמנה בכמה גדולה [י] (אמרה תורה לן ישראל ופיגול ישרף מה פיגול פסול בכמה אף לן פסול בכמה או כלך לדרך זו) דהא אמרה תורה לן ישראל ויוצא ישרף מה יוצא כשר בכמה אף לן כשר בכמה ולא ק"ו הוא מעופות מה

מעילה ב. ע"ן מוסטוס לעיל ד. ד"ס כ"ה טו' מורח

לא לא שנת' ט' ז"ל

ז"ל גלגלון רחשון ומיבעיא ליה כו' וז"ל אכל לגלגלון רחשון ז"ל

לפי ג' רש"י ז"ל רב אמר כשרה ושחטל אמר פסלה

ט' רש"י

הדרן עלך פרת חטאת וסליקא לה מסכת זבחים

במה קמנה איתמר עולת במת יחיד רב אמר אין מעונה הפשט וניתוח ורבי יוחנן אמר מעונה הפשט וניתוח וקא מיפלגי בדר' הגלילי *דתניא ר"ה הגלילי אומר *עולה שהקריבו ישראל במדבר אין מעונה הפשט וניתוח שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך מר סבר מאהל מועד ואילך לא שנתא במה גדולה ולא שנתא במה קמנה ומר סבר בכמה גדולה אין בכמה קמנה לא תניא כותיה דרבי יוחנן דברים שביין במה גדולה לבמה קמנה *קרן וכבש ויסוד וריבוע בכמה גדולה ואין כבוד וכנו בכמה גדולה ואין כבוד וכנו בכמה קמנה חוה ושוק בכמה גדולה ואין חוה ושוק בכמה קמנה דברים ששוותה במה גדולה לבמה קמנה שחיטה בכמה גדולה וקמנה הפשט וניתוח בגדולה וקמנה דם מתיר ומפג' בגדולה וקמנה מומין וממבגדולה וקמנה: אבל [י] (ג) נותר והזמן והטמא שוין בזה ובוהו: ת"י מנין לעשות זמן בכמה קמנה בכמה גדולה [י] (אמרה תורה לן ישראל ופיגול ישרף מה פיגול פסול בכמה אף לן פסול בכמה או כלך לדרך זו) דהא אמרה תורה לן ישראל ויוצא ישרף מה יוצא כשר בכמה אף לן כשר בכמה ולא ק"ו הוא מעופות מה

מגינה ה

[לעיל קמח]

[לעיל סב. קמ"ב]

רש"י ז"ל

ז"ל קדשים כס"ו ואח"כ ד"ס כ"ה וכו' מנוחם של משכן כתיב כבוד וכו' אכל מועד זמן המנוח כתיב כ"ה כס"ד וכו' ז"ל

שיטה מקובצת [א] לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף אמר ואיבעיא להו עלו מהו שירדו וכו' מ"ה אפי"ן

ופלוגתא דרבה ורב יוסף לאו בהוציאה לחי' מהו וכו' הכי בעי למפשט מהתם ס"ם שפיר מצי למפשט דרוקא התם דלא חור והוציאה ס"ל לרב יוסף אם עלו לא ירדו אבל הכא דהדר והוציאה אפילו רב יוסף מודה דלא קלטוה מחילות ודרבה פשיט כ"ה חתם דלא חור והוציאה ס"ל ירדו כ"ה הוא דאמרינן כיון דהדר הדר א"ל לרב יוסף פשיט אם בקדשים פסולין דהיינו ששחטן בדרום דהיי' כמאן דתקנינו ס"ל דאם עלו לא ירדו כ"ה הוא דאמרינן לחי' מהו שחטו מחיצות וכו' ור"ק: [ב] תיבות ואם עלו לא ירדו נחמק: [ג] להו עלו מהו דכתיב רבה אמר ירדו ורב יוסף אמר לא ירדו [ד] במזבח מאי רחוי ליה מקדש מאי דלא חוי ליה לא מקדש: [ה] דלמא לא שנתא תיבעי לרב יוסף: [ו] מילחא דפשיטא ליה לרבה וכו' מיבעי ליה ינאי אברי דכמי ישבה יב' דהייכא קאמר פשיטא לרב יוסף דלא ירדו ולא לעיל אמר דבתי מקומות אפילו לרב יוסף מיבעי וכו' תרי מקומות נינהו אמר אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח בחד גיסא וירדו מהו שיעלו לרבה תיבעי לרבה עד כאן לא קאמר רבה אלא במזבח [ז] דחוי ליה מקדש דלא חוי לא מקדש אבל מחיצה אע"ג דלא חוי ליה קלמא או דלמא [ח] אפי' לרב יוסף עד כאן לא קאמר רב יוסף החם אלא דחד מקום הוא אבל הכא דתרי מקומות נינהו לא או דלמא לא שנתא תיקו [ט] מילחא דפשיטא ליה לרבה בחד גיסא ולרב יוסף בחד גיסא מיבעי ליה לרבי ינאי דבעי רבי ינאי אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח וירדו מהו [י] הויכא דלא משלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דמשלה בהן האור מאי תיקו איתמר שחיטת לילה בכמת יחיד רב ושמואל *חד אמר כשרה וחד אמר פסולה וקא מיפלגי בדרבי אלעזר דרבי אלעזר רמי קראי אהרדי כתיב וי'יאמר בברתם גלו אלי היוםאבן גדולה וכתיב וי'יאמר שאול פוצו בעם ואמרתם להם הנישו אלי איש איש ישורו ואיש [יא] ישורו ושחמתם בזה ואבלתם ולא תחטאו לה' לאכול על הדם ויגישו כל העם איש ישורו בידו הלילה וישחטו שם מר משני כאן בחולין כאן בקדשים ומר משני כאן בקדשי במה גדולה כאן בקדשי

כשר

פרת המאט פרק ארבעה עשר זבחים

עין משפט
נר מצוה

ומה עושים שאין המוסר פוסל בסן - להלך מר (תמורה דף יג.) און
המות וזכרות בעזפות : זמן פוסל בסן - דהא רבינו לאו נזבי פיגול
בפ' בית שמואי (לשל מד.) אהלוה פסול זהו זמן: תורת זבחי השלמים -
תורה אחת לכל השלמים ואפילו שלמנו בהם קטנה למה שאמור
בענין ומה אמור בזהו ענין זמן לתורה וזמן לשלמים ומהשכן פיגול
הוא דלמסריך לרבינו מהו משום דלמי מבניו אב דהלן ישרף והיולא
ישרף דלא יפסול זה זמן לפיך הנהיך לרבונו: לנשות זמן ב' חסם
קטנים כזמן כסם גדולה - לתורה יום ולילה ולשלמים שני ימים ולילה
אחד וטרת נמי מפיגול יליף(ט)מנ"ש דעון עון וטמא נמי כההיא
פרשתא כתיב (ויקרא ז): והגשש אשר תאכל וגו':

מה עופות שאין המוסר פוסל בהן זמן פוסל בהן
קרישי במה קטנה שרומם פוסל בהן אינו דין שזמן
פוסל בהן מה לעופות שכן 'אין הזור כשר בהן
האמר בכמה קטנה שחור כשר (בהה לא יהא זמן
פסול בה ת"ל "זאת תורת זבח השלמים לעשות
וזמן כמה קטנה כזמן במה גדולה :

ויקרא ז

הדרן עלך פרת המאט ומליקא לה מסכת זבחים

לח מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מסכת מנחת כהן
ב' ח'
לח מ' מ' מ' מ' מ' מ'
פסטי' ח' :
לח מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מסכת מנחת כהן ב'
שמיטה מקובצת
(ל) כשר בה והוא וזר
כשר בה לא : ב' זמן
בבבא קטנה :

הדרן עלך פרת המאט ומליקא לה מסכת זבח

אמר השלמה המסכת יאמר זה ויעיל לזרון בעזרת השם יתברך :

הדרן עלך (ה) מסכת זבחים והדרך עלן דעתן עלך מסכת זבחים ודעתך עלן לא נתגשי מינך מסכת זבחים ולא נתגשי מינן לא בעלמא
הדין ולא בעלמא דאתי : יאמר כן שלש פעמים ואמר כך יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה ותהא עמונו בעולם הבא (ב) חנינא בר פפא רמי בר פפא
נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפס בר פפא רכיש בר פפא סורבך בר פפא אדא בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא :
הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפניות עמך בית ישראל ונזהיה כולנו אנתו ויצאצאינו ויצאצאי עמך בית ישראל כולנו
יודעי שכך ולומדי תורתך : מאויבי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי : יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש : לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חייהני : ברוך אתה יי למדני חקך : אמן אמן אמן סלה ועד :

מודים אנתו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו מושכימים
והם מושכימים אנו מושכימים לרברי תורה והם מושכימים לרברים בפלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שכר
והם עמלים ואינם מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שרת שנאמר ואתה אלהים תורידם
לבאר שרת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת זבחים כן תעזורני להתחיל מסכתות וספיים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד
לשבור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים ועמודי לי ולורעי שלא
תמוש התורה מפי וכפי זרעי וזרע עד עולם. ויתקיים בי בהתהלכך בנהא אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך : כי בי
ירבו ימין ויוסיפו לך שנות חיים : אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד : ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום :
יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתדרתא ולאחיא מתיא ולאספא לחיי עלמא ולמבני קרתא דירושלם ולשבכל היכליה
בגוה ולמעקך פולחנא נוכריא מארעא ולאחבא פולחנא דשמיא לאחריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחיכון
וביזמיכון ובחיי דב"ר בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מכרך לעלם ולעלמי עלמאי : יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתגשא. ויתתדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא. בריך הוא לעלמא מן כל ברכתא ושירתא תושבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא
ואמרו אמן : על ישראל ועל רבנן ועל תלמודיהו ועל כל תלמודי תלמודיהו ועל כל מאן דעסקין באוריייתא. די בארתא הדינודי בכל אתר ואתר .
יהא להון ולבון שלמא רבא הנא והסדא והדמי ודמי אריכו ומונו וירחי ופרקנא מן קדם אבותון די בשמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא
רבא מן שמיא וחיים מצבים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום בברכותיו הוא יעשה ברכתיו שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

(6) פ' ב' כגון ט' ז' ה' תפלה כספי החיים שמייר לחי בגלון מהיר' עגלה' כספי זכיות ח"א פ' ב' . (ב) כדומה וסוף השוכנת כהמ"א ד' כן כספי יז' ס' כספי כחונ כחוס על הוכרת שנות הלל.

בשם הרב הגאון הגדול המפורסם מהור"ר נפתלי הירש נר"ו לקא"ב אב"ד במדינת פפאלץ כפי שנדפס בשמו בקל יהודה ד' היםבורג בשנת תקכ"ל

דף יד ע"א מורה היה ר"ס לפסול מק"ו ויזה שלל לשמן וכו'. וכתוב' סימה מה שלל לשמן שכן טהב בד' עבודות כו'. וכוה"ג פריך לעיל (פ"ה לח"ן) לזנו"ו ספ"ן
כר"ס] מחמה תיבות אלן המגויינים כה"כ' מחקו כל הגאונים. י"ה צעל תורת חיים וכה"ו ופנים מאירות ובעקבם דרכו מופיע ס"ם חדש עם
הגהות הגאון מוהר"ם מקהל"ה אב"ד דק"ק פנקספורט דמיין . ועיין לעיני דף ד' ע"א דעביד הגמרא פירכא שק טהב ב' עבודות ולפע"ד נראה שהסו' טוט
לחוק קושייתם משה דפריד רבה בר אהילאי לעיל דף ' ע"א מה לחון לזנע שכן כתי - דרגה הסו' כהנו בקדישין דף ה' ע"א ד"ה שאין פודין. ובחולון דף פה ע"א
ד"ה מה למלע והשיקר צב"ק דף כה ע"א ד"ה אבי לא לחון - שפסקו כיון שאין הפירכא משין הק"ו נשים הפירכא בתוך הק"ו וזיכרו לחן משימין הפירכא בתוך הק"ו
רק היכא דהיי רק סברא בעלמא אכל תומרה וקולא דכתיבי כגון הכא פרכינן חצ"ע' דלא אי משין הק"ו. ומביאין סם רחיה מפירכתו דרכה בר אהילאי הגי"ג וכוין דעל
קסיים הסו' הכא מה לחון לזנע שכן טהב בד' ע"א ג"ס ויש' ע"א לחון לזמן לזמן הפירכא בתוך הק"ו. לך משימין הסו' וכוה"ג פריך לעיל מה לחון לזנע שכן
כתיב דמכות מזה וכוין דהומרא וקולא כתיבי פרכינן חצ"ע' דלא אי משין ק"ו ח"כ סימה מה שלל לשמן שכן טהב בד' עבודות וה"ק ותמלא שלמת כדכרי :